

КОНЦЕПЦИЯ

за работа като член на Висшия съдебен съвет на Дора Димитрова Михайлова, кандидат за избор от квотата на съдиите

*„Всички ние се покоряваме на
законите, за да бъдем свободни“ -
латинска сентенция*

В следващите редове ще представя в обобщен вид, но без претенции за изчерпателност, своята представа за основните цели в дейността на Висшия съдебен съвет като отстояващ независимостта на съдебната власт орган, чието цялостно управление осъществява, и начина, по който да бъдат реализирани те.

Повечето от мислите в тази насока, занимавали ме някога, дължат значението си на времето, в което са се появили. Ако това не важи за някои от тях, причината е, че вече са били по-добре изразени от друг.

Времето уподобява човека на себе си, а всяка естетическа реалност го поставя пред индивидуален избор, чрез който да добие вкус като форма на индивидуално изразяване и гаранция за свобода като комплекс от права и законни интереси.

1. Отстояване на независимостта на съдебната власт и ролята на ВСС в този процес

Защитата на правата и законните интереси на гражданите, юридическите лица и държавата е поверена на съдебната власт (чл. 117 от Конституцията на Република България). В демократичните общества, водени от принципите на правовата държава, независимата съдебна власт е необходимост, а институцията, призвана да брани нейната автономия, е Висшият съдебен съвет (ВСС). Правилата, които градят културата на зачитане на независимостта на съдебната власт, са в основата на разбирането за независимост и на съдилищата, и на съдиите. Съдът, работещ по високи професионални стандарти, е немислим без независими съдии. Ето защо съдебната власт трябва да бъде организирана по начин, който гарантира свободата на всеки съдия да решава делата, като се

подчинява само на закона. Независимостта на съдебната власт произтича от необходимостта за безпристрастно отсъждане по всички дела - съществена част от разбирането за върховенството на закона. В стремежа към тази ценност, белег на всяко цивилизовано общество, съдебната система дължи обективна отчетност, дължи откритост – като поддържа публично достъпна система за случайно разпределение на делата, чрез периодично отчитане на дейността на съдилищата, посредством отношения с медиите, както и чрез индикаторите на обективна отчетност на отделния съдия – съблюдаване на приложимите етични норми за поведение, действията при отвод и прочее.

Упражняването и сигурността на правата и свободите на правните субекти е немислимо без безпристрастното решаване на правните спорове в условията на извоювана и отстоявана непрекъсната независимост. Част от усилията за поддържане на такава среда се свеждат до способността да бъдат идентифицирани рисковете от влияние. Съдебната власт е призвана да дава сигурност на правните субекти при прилагане на правото, а охраняването на правовия ред преминава през разпознаване на опасностите за съществуването му. Съдията трябва да е в състояние да упражнява правораздавателните си правомощия без каквато и да е социална, икономическа или политическа принуда, независимо от останалите съдии, независимо от административните ръководители на съдилищата. За да изпълни основната си роля на гарант на съдебната независимост, която съществува, за да служи на обществото, ВСС следва решително, навременно и последователно да реагира при всеки случай на съмнения за незаконност на публичен акт (или други действия), който засяга тази независимост – при опит за натиск върху отделни съдии при или по повод решаване на делата (от изпълнителната власт, парламента, медиите, общественото мнение, административни ръководители и др.). Задача на ВСС е да осигури незабавна защита на съдията, чиято воля се опитва да бъде похитена, чрез действия на противопоставяне и ясно артикулиране на позицията по неконфликтен начин. Задължение на ВСС е да осигури спокойна и сигурна среда за работа на съдията и тази задача не е в интерес на личния комфорт на магистрата, а в интерес на правосъдието и цивилизованото общество.

Конкретните форми на тази защита могат да бъдат: оповестяване на официалната позиция на Съдийска колегия при ВСС по случая; изявление

на говорителя на СК или на член на колегията при получаване на сигнала и след извършване на проверката по случая; писмено уведомяване за институционална подкрепа към съдия на държавни органи, професионални сдружения, съсловни организации и други, както и сезирането им за предприемане на съответните мерки и действия, включени в техните правомощия, в случаите на засягане на независимостта или на оказан натиск върху съдия от представители на законодателната и изпълнителната власт, длъжностни лица и публични личности и др. Решението за необходимостта и конкретния вид на реакция е разумно да се взема с обикновено мнозинство от присъстващите на заседанието членове на ВСС. Независимо от всички разписани форми за защита, в т. ч. и мерките съгласно изготвения в изпълнение на решение на СК на ВСС по протокол № 7/25.02.2020 г. и в съответствие със „Стандартите за независимостта на съдебната власт“ Механизъм за действие на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет в случаи на засягане на независимостта и/или опит за оказване на натиск върху съдиите и съда, задачата на ВСС като защитник на съдебната независимост би се счела за провалена, ако липсва последователност и предвидимост в практиката по активиране на този механизъм във всеки един от случаите за защита, с които ВСС е сезиран, независимо от конкретната личност на магистрата, независимо от източника на нелегитимно въздействие.

Усилията на ВСС по отстояване на независимостта на съдебната власт следва да са насочени към прозрачност на процеса на вземане на решения (особено тези, които имат непосредствен ефект върху решаването на делата – например при назначаването на съдии, разпределението на делата и дисциплинарните производства), ясно формулиране на мотивите към тях по разбираем и конкретен начин, включително в случаите, когато е налице промяна в практиката на органа по сходни откъм факти случаи, реализиране на отговорност при нарушения, непримирима борба с корупцията. При осъществяване на дейността си ВСС трябва да предоставя информация на обществеността и медиите, за да се гарантира точното възприемане на правораздаването от обществото. В този смисъл ВСС следва да насърчава създаването и поддържането на активни и креативни пресцентрове, като подпомага съдебната система при предприемането на действия (образователни и информационни инициативи, включително в училищата), насочени към широката общественост и нуждата тя да разбере централното значение на

правосъдието за демокрацията, за благосъстоянието, за просперитета на държавата. Тази активност на ВСС е дължима, тъй като правосъдието, осъществявано в името на народа, е един от малкото източници (наред с историята и литературата) на етично възпитание.

2. Реформа на съдебната карта и натовареност

Реформата на съдебната карта е един от проблемите, които повече от десет години вълнува нашата общност. Тази реформа засяга основни права на правните субекти, поради което разглеждането ѝ като проблем единствено на съдебната система е немислимо. Промяната на териториалната структура на съдилищата е обусловена от цялостна концепция за реформа на административно-териториалното устройство на страната и в този смисъл е отговорност и на изпълнителната, и на законодателната власт.

Факторите, които подлежат на анализ, преди да се пристъпи към реструктуриране на съдебната карта, са разнообразни. Част от тях са водещи, а пренебрегването им би компрометирало целия процес по прекрояване на районите. За да се ограничат негативните последици от провеждане на такава реформа, е необходимо да се следват установените международни стандарти при реформиране на картата на съдилищата. Един от тях е гарантираният достъп до правосъдие (или „достъп до съд“). Организационният аспект на достъпа до правосъдие е предмет на разглеждане в Становище № 6 (2004) на Консултативния съвет на европейските съдии и е мотивиран като предоставяне на информация за функционирането на съдебната система, за алтернативните средства за решаване на спорове, които могат да бъдат предложени на страните, както и създаване на система за правна помощ, която да покрие и правните съвети относно целесъобразността и необходимостта от завеждане на дело.

Достъпът до правосъдие следва да се разбира и в географски смисъл – седалищата на съдилищата следва да са съобразени с възможностите на гражданите да посетят сградата на съда при минимум време и пътни разходи и това да е съобразено със стандарта на живот и развитието на инфраструктурата в страната и съответния регион. В аспекта на този анализ следва да се отчете и фактът, че правораздаването включва не само работата на съдиите и другите професионални юристи. То обхваща редица дейности, изпълнявани в съдебните институции от служители, а неговото функциониране зависи от съдебната инфраструктура (сгради, оборудване,

помощен персонал и т.н.). Критериите, които европейската практика е използвала при обосноваване на решението за броя и местоположението на съдилищата, и които са определени през 2015 г. с решение по протокол № 40/15.7.2015 г. на ВСС и са възприети и от настоящия състав на Съвета с решение на Съдийската колегия по протокол № 31/1.10.2019 г., са: разпределение на населението по съдебните райони на отделните районни съдилища, географски разстояния и достъпност на обществения транспорт, съществуването на дигитална достъпност на услуги и интернет достъп на гражданите, адекватен брой съдии и служители, за да се гарантира кадрова обезпеченост в случай на заболяване или отсъствие на съдиите, както и индекс за социално-икономическото развитие на съдебните райони. Подробно са описани и допълнителни критерии, възприети от „Ръководство за създаване на съдебни карти за подпомагане на достъпа до правосъдие в рамките на качествена съдебна система“, прието на 22-то пленарно заседание на СЕРЕJ на 6 декември 2013 година. Изготвени са множество аналитични и междинни доклади, като в резултат са изведени няколко базови критерии – натовареност на съдилищата и съдиите, административна структура, ефективност и ефикасност. Обсъжданата реформа следва да е насочена към повишаване на качеството на правосъдието при запазване и подобряване на достъпа до правосъдие на гражданите, регулиране на натовареността, начините за нейното измерване и факторите, които ѝ влияят пряко и косвено.

При липса на пълно и мащабно изследване на проблемите на действащата съдебна карта на страната (включително на административните и военните съдилища) изграждане на разумна концепция за прекрояване на съдебната карта е невъзможно. Необходимо е да се съберат и анализират всички данни, пряко относими към конкретните цели на тази реформа. Нужно е да се изследват онези социално-икономическите фактори, които влияят върху честотата на образуване на съдебните дела, да се обоснове актуален коефициент за социално-икономическото развитие на съответните райони (включително в сравнителен план), като се отчитат данните за географското, териториалното, социално-икономическото, транспортното, демографското състояние на отделните райони. Предстоящото (предвидено за началото на м. май 2022 г.) внедряване на Специализираната информационна система за мониторинг и анализ (СИСМА) - система, съдържаща инструменти за анализ и мониторинг на

факторите, свързани със социално-икономическото развитие на съдебните райони и натовареността на съдилищата, ще служи като ориентир в тази насока, тъй като дава възможност в реално време да се проследява натовареността на съдилищата и прокуратурите.

Преди да се пристъпи към промяна в съдебната карта, основният въпрос, който следва да получи отговор, е каква е концепцията на ВСС за ролята на първоинстанционния съд в общността – този, който е най-близо до хората, включително в контекста на местните общности. Анализ на този проблем се съдържа в „Изследване за ролята на районните съдилища в живота на малките общности“, чийто автор е д-р Живко Георгиев. Необходимо е да се осмисли онази социална роля, която имат районните съдилища в малките съдебни райони върху съдебната карта на страната – онези населени места, чието население намалява с темпове над средните за страната, чието население е бедно, местата с все по-влошена социална, както и неразвита пътна и транспортна инфраструктура. В районите на тези малки съдилища реформите в редица структури през последните години (НАП, НОИ, социалните служби, полицията) са довели до закриване на клонове и звена, което е направило голяма част от административните и социални услуги недостъпни за местното население. Тези процеси по логичен път изтласкват младите и активното население извън местната общност и я лишават от човешки и социален капитал. В обобщение – в малките съдебни райони от външната или вътрешната периферия на социума се руши социална тъкан, генерират се процеси на необратимост и социална изолация на малките общности и стотици хиляди български граждани. Местните общности възприемат този процес като абдикация на държавата от нейните отговорности и удар по качеството на живота, социалната и лична сигурност и права на гражданите, населяващи тези райони. В такъв социален и социално-психологически контекст от настроения би попаднала и всяка една възможна реформа на съдебната карта на България. В подхода при „прекрояване на съдебната карта“ отчитането на тези процеси, реалности и настроения е задължително. На оценка подлежи и фактът, че в съдебните райони на т. нар. „малки съдилища“, в които работят обикновено по един, двама или трима съдии, има места, където се съчетават големи маргинализирани групи с бедност, ниско образование и правна култура, неграмотност и рискове от семейно насилие, насилие върху деца, високо равнище на битова престъпност. В такива условия са нужни повече усилия от страна на съдията, за да осигури

справедливост дори при упражняване на процесуалните права, правото на активно участие на всички страни в процеса, усилия дори за осигуряване на достоверност на комуникацията с тях.

В светлината на тези нагласи дебатът за промяна на съдебната карта е трудно да остане тясно професионален. В дълбочина той има за предмет социална реформа, която засяга много аспекти и страни - качеството на работа и ефективността на съдебната система, качеството на работата на свързаните с нея прокуратура, нотариат, полиция, социални служби, достъпа на гражданите (особено онези от уязвими групи) до правораздаване и правни услуги, въздействие върху капацитета на засегнатите местни общности, доверието в съдебната система, криминогенната ситуация, местния бизнес и инвестиционен климат.

Ефективно оптимизиране на съдебната карта, което подобрява качеството на правосъдието, без да възпрепятства достъпа до него, е невъзможно, без ВСС да гарантира, че въведената през миналата година Единна информационна система на съдилищата (ЕИСС) няма да представлява само електронна деловодна система на съдилищата, а заедно с Единния портал на електронно правосъдие (ЕПЕП) ще са основа за реално електронно правосъдие. Без връзката между ЕИСС и ЕПЕП промяната на съдебната карта (в посока не закриване, а окрупняване на съдилища) би била обречена на провал.

3. ЕЛЕКТРОННО ПРАВОСЪДИЕ

Въвеждането на електронното правосъдие и балансираното управление на натовареността в съдилищата изискват трайни усилия през следващите години в контекста на осъществяваната съдебна реформа. Като част от цялостната стратегия за електронно правосъдие, регламентирана в чл. 360а и следващите от Закона за съдебната власт, са създадени ЕИСС, разработена по проект BG05SFOP001-3.001 Приоритетна ос № 3 „Прозрачна и ефективна съдебна система“, Оперативна програма „Добро управление“; и ЕПЕП, разработен по проект на Оперативна програма „Административен капацитет“ и доразвит с проект № BG05SFOP001-3.001-0013/11.12.2017 г. с наименование „Доразвитие и централизиране на порталите в СП за достъп на граждани до информация, е-услуги и е-правосъдие.

Част от проблемите, решение на които следва да намери следващият състав на ВСС, са тези пред неосъществената в цялост архитектура на електронното правосъдие. В обобщен вид те се свеждат до:

- липсата на единна съвърна база данни на електронните дела (в момента базите данни на ЕИСС и ЕПЕП са различни, като първата прехвърля информация към втората, а това изисква двукратни съвърни ресурси);

- обратно на разписаното в Глава осемнадесета "а" от Закона за съдебната власт, административното правораздаване е изключено от ЕИСС;

- проблемите с ЕПЕП – в момента чрез този портал могат само да се четат електронните дела (доколкото такива са създадени в съдилищата), но липсва напълно втората му основна функция – да бъде система за двустранна комуникация между съдилищата и участниците по делата;

- липса на въведено електронно правосъдие за прокуратура и следствие (неизпълнен § 216, ал. 2 ЗИДЗСВ – бл. 62/2016).

Един от проектите по Националния план за възстановяване и устойчивост, чиято реализация предстои да бъде част от дейността на следващия състав на ВСС, е „Укрепване, доразвитие и надграждане на Единната информационна система на съдилищата“. Той цели разширяване на функционалностите на ЕИСС. Проектът предвижда създаване на модул за централизирано разпределение и електронна обработка на заповедните дела, както и на модул за администриране на провежданите медиации по делата; надграждане на съществуващите функционалности и създаване на нови с оглед развитието на нормативната база (осигуряване на възможността правните субекти да комуникират и обменят електронни документи със съдебната система изцяло онлайн); интеграция с нови системи, нови електронни услуги и др.; осигуряване на необходимата компютърна техника; надграждане на центровете за данни във ВСС.

Чрез създаването на модул за заповедните дела в ЕИСС ще се постигне реформа в заповедното производство (предпоставена от законодателни промени) и ще бъдат създадени предпоставки за регулиране на неравномерната натовареност на районните съдилища в страната с пряк ефект и върху ефективността на съдебната система. Централизираното разпределение и изцяло електронната обработка на заповедните дела е насочено не само към равномерното разпределение на натовареността между районните съдии в цялата страна (и отчасти към натовареността на

окръжните съдилища в хипотезите на чл. 413 ал. 2, ГПК, чл. 419 ГПК, чл. 420 ГПК), но и към улесняване достъпа на страните до делото и ускоряване на времетраенето на съдебния процес. Централизираното разпределение е свързано с пълна дигитализация на заповедното производство и изменение на подсъдността. Заповедните дела са над 50% от общия брой дела, които се разглеждат в районните съдилища. Тяхното рационално разпределение съобразно натовареността и изцяло електронната им обработка ще допринесе за по-бързото приключване на делата.

Въвеждането на модул в ЕИСС за централизирано разпределение и електронна обработка и управление на заповедните дела ще даде възможност за значително по-балансирано натоварване в съдебната система, което пряко рефлектира и върху процеса на оптимизация на съдебната карта, респективно върху по-ефективно използване на кадровия и финансов ресурс на съдебната система.

Предвиденият индикативен финансов ресурс за описаните дейности и постигане на целите е в размер на 23 855 000,00 (двадесет и три милиона осемстотин петдесет и пет хиляди) лв. с ДДС (19 312 500,00 лв. европейско финансиране и 4 542 500,00 лв. разходи за ДДС от националния бюджет), от които 3 600 000 лв. са предвидени за 3 000 броя персонални компютърни конфигурации, а 3 960 000 лв. - за 2 200 бр. преносими компютри (за дистанционен достъп на съдии).

Пред дейността на следващия състав на ВСС предстои реализацията на проект „Трансформация на съществуващата в Прокуратура на Република България информационна и комуникационна инфраструктура (ИКИ) в нов тип – отказоустойчива, резервирана, производителна и защитена“ и проект „Цифровизация на ключови съдопроизводствени процеси в системата на административното правораздаване“ с дейности (с разчетен срок за изпълнение от 48 месеца) - изработване и внедряване на информационна система за цифровизация на преписките по административните дела и обмяна на информация между отделните административни съдилища, както и между тях и ВАС, с модули за осъществяване на електронно призоваване на страните по административните дела, за провеждане на дистанционни закрити съдебни заседания на съдебните състави, за провеждане на дистанционни открити съдебни заседания.

Проектът „Цифровизация на ключови съдопроизводствени процеси в системата на административното правораздаване“ включва: проучване на водещи добри практики по цифровизация на работни процеси в правораздаването в други държави, изработване и внедряване на модул за

съвместяване на ЕДИС (единна-информационна система) с електронния портал за призоваване на ВСС и този на Държавна агенция „Електронно управление“ относно страните по административните дела; разработка и внедряване на информационен модул, даващ възможност за цифрово отдалечено подаване и получаване на електронни документи по съдебни дела от страните и техните процесуални представители; изработване и внедряване на информационен модул за провеждане на дистанционни открити съдебни заседания, както и съдебни заседания, посредством които отделните съдебни състави да могат безпрепятствено да се произнасят независимо от местонахождението си; закупуване и внедряване на хардуер за съхранение на данни в дейта център, който ще бъде изграден от ВСС, както и подмяна на съществуващ хардуер за съхранение на данни и привеждането му в резервен режим. В рамките на този проект предстои изготвяне на технически задания и спецификации във връзка с реализация на описаните дейности. Общият финансов ресурс, предвиден по този проект, е 8 549 000 лв. с ДДС, от които 7 124 166,67 лв. данъчна основа - финансирани по плана за възстановяване и растеж, и 1 424 833, 33 лв. с ДДС, финансирани от националния бюджет.

4. КОНКУРСИ И АТЕСТАЦИИ

Един от най-чувствителните проблеми сред съдиите е този, свързан с кариерното развитие и оценката за работата на всеки от нас (атестирането). Значителното забавяне на конкурсните процедури в последните години генерира напрежение сред магистратите и затруднява кадровото обезпечаване на съдилищата. При последното се очертава винаги една зависимост – колкото по-лошо ВСС осъществява дейността си по провеждане на конкурсите за назначаване и повишаване на съдии, толкова повече се увеличава броят на командированите. И това увеличение се проследява в две направления – брой на командированите съдии и продължителност на периода на командироване.

Причините за забавянето са основно от организационно естество – ненавременен изготвяне на атестациите на кандидатите в конкурса (забавянето в дейността на ПАК и КАК), времето, необходимо на конкурсните комисии да се запознаят със съдебните дела и постановените по тях от кандидатите актове, продължителността на процедурите по обжалване на решенията пред административния съд.

Конкретните ми предложения за ускоряване на процеса по провеждане на конкурсите са обусловени от съществуващата законова рамка, регламентираща реда за това.

На основание чл. 209б от Закона за съдебната власт Пленумът на Висшия съдебен съвет е приел Наредба № 2 от 23.02.2017 г. за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и заместник-председател на съд (обн., ДВ, бр. 21 от 10.03.2017 г., изм. и доп., бр. 39 от 12.05.2021 г.), в която е предвиден 3-месечен инструктивен срок за извършване от ПАК (помощна атестационна комисия) на проверката за дейността на атестирания съдия. Неспазването на този срок не е обвързан обаче със санкция за членовете на ПАК в случаите, в които необосновано се забавя произнасянето по преписката по атестационната процедура. Лишаването на членовете на ПАК от възнаграждение в тази хипотеза би могло да има стимулиращ съблюдаването на срока по чл. 59 от Наредбата ефект. Необходимо е (което е в правомощията на ВСС) да се въведе и срок (например едномесечен, считано от приключване на процедурите по атестиране на участниците в конкурса), в който конкурсната комисия да предаде резултатите от класирането и конкурсната документация на СК на ВСС, като неспазването на този срок е мислимо да се скрепи със същата санкция като посочената по-горе.

Намирането на трайно и устойчиво решение на проблема с кариерното израстване на магистратите е обусловено от провеждане на аргументиран дебат за законодателни промени в тази област, които да отчитат в дълбочина статуса на съдията в системата на правораздаването.

5. ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯ

Въпросът кой е най-ефективният модел за формиране възнагражденията на магистратите (чиито доходи са поставени в зависимост изцяло от кариерното им развитие) като гаранция за достойното оценяване на труда им не намира еднозначен отговор в нашите професионални среди. Същевременно начинът, по който се формират възнагражденията на магистратите до настоящия момент, води до задълбочаващ се проблем, предпоставен от прилагането на равен процент на увеличаване на заплащането на всички нива в съдебната система. Резултатът от този подход води до това, че възнаграждението на най-високите нива се увеличава с най-голяма номинална сума, а на най-ниските— с най-ниска номинална сума, а разликата между възнагражденията на съдиите от районните и върховните съдилища е около два пъти и половина (на база основните месечни възнаграждения). Намаляването на драстичната разлика между най-високата основна магистратска заплата и най-ниската основна магистратска заплата следва да се извърши постепенно, но без застои във възнагражденията на

магистратите от което и да е ниво. Изборът на механизъм за определяне на размера на тези възнаграждения следва да отчита както натоварването, така и естеството на работа във всяко от нивата в системата. Един от възможните начини за преодоляване на големите различия във възнагражденията е чрез коригиране на размерите на сумите за ранг. Решението на този проблем е предпоставено обаче от разработване и анализ на различни модели с участие на магистратите от всички нива в системата, експерти от Министерство на финансите и Министерство на труда и социалната политика.

Както посочих в началото на изложението, настоящата концепция няма претенция за изчерпателност и е основана изцяло на сега действащата правна уредба, както и реалните проекти, чиято бъдеща реализация е отговорност на ВСС. Категоричното ми мнение е, че при всеки случай, в който е налице необходимост от законодателна промяна, ВСС следва да е активен и постоянен в комуникацията си със субектите, носители на законодателна инициатива, и да мотивира задълбочено предложенията си в тази насока.

01.05.2022 г.

С уважение

Гр. София

(Дора Михайлова)

При изготвянето на концепцията са използвани следните материали:

1. „Независимост и отчетност на съдебната власт и на прокуратурата“ (Индикатори за изпълнение, 2015), доклад на ЕМСС за 2014-2015
2. „Обществено доверие и имидж на правосъдието“. Проект на доклад на ЕМСС, 2017-2018
3. „Независимост, отчетност и качество на съдебната система“. Проект на доклад на ЕМСС, 2017-2018
4. Препоръка CM/Rec (2010)12 на Комитета на министрите до държавите членки относно съдиите: независимост, ефективност и отговорности

5. План за действие на Съвета на Европа за укрепване независимостта и непристрастността на съдебната власт, приет от Комитета на министрите през 2016 г.

6. Европейска харта за статута на съдиите, Съвет на Европа, 1998

7. Ролята на районните съдилища в живота на местните общности – изследване на д-р Живко Георгиев

8. Становище № 1 (2001) на Консултативния съвет на европейските съдии на вниманието на Комитета на министрите на Съвета на Европа относно стандартите за независимост на съдебната власт и несменяемостта на съдиите

9. Становище № 3 (2001) на Консултативния съвет на европейските съдии относно принципите и правилата, определящи професионалното поведение на съдиите, в частност етика, несъвместимо поведение и непристрастност

10. Становище № 7 (2005) на Консултативния съвет на европейските съдии относно „Правосъдие и общество“

11. Становище № 12 (2009) на Консултативния съвет на европейските съдии

12. Становище № 18 (2015) на Консултативния съвет на европейските съдии относно „Положението на съдебната власт и отношението ѝ с останалите власти в държавата в модерната демокрация“

13. Становище № 19 (2016) на Консултативния съвет на европейските съдии относно „Ролята на председателите на съдилищата“

14. Становище № 24 (2021) на Консултативния съвет на европейските съдии относно „Развитие на Съветите на съдебната власт и ролята им в независимите и непристрастни съдебни системи“

МОТИВИ

по чл. 29в, ал. 4 от Закона за съдебната власт

на съдия

Дора Димитрова Михайлова

УВАЖАЕМИ КОЛЕГИ,

Причината, която ме мотивира да дам своето съгласие с предложението на номиниралите ме за избран член на Висшия съдебен съвет съдии, е дълбоко осъзнатата необходимост от активни действия в усилията на всички нас за постигане на достъпно, ефективно и предвидимо правосъдие. Приех това предложение, съзнавайки отговорността на своя избор и очакванията към мен от колегите, с които през годините заедно сме обсъждали проблемите на средата, в която всички ние работим, и сме споделяли виждания за начините за преодоляването им. Един от мотивите да приема това предложение е готовността ми да се противопоставям открито на всеки опит за политическо влияние над дейността на Висшия съдебен съвет, водена от разбирането, че за равнодушието си към такива въздействия обществото се разплаща най-напред с гражданските си свободи. Решимостта да отстоявам с всички допустими по закон способности изразените в концепцията ми за работа като член на Висшия съдебен съвет виждания е продиктувана от обичта към професията, която от осемнадесет години упражнявам, от доверието, което номиниралите ме колеги ми гласуваха, и категоричната увереност, че достойнството на съдията, на чиято страна Висшият съдебен съвет е длъжен да застане в защита на правото, е абсолютно понятие.

01.05.2022 г.

Гр. София

Полпис:

— (Дора Михайлова)